

Marleen Janssen

Dit zouden alle vrouwen
moeten weten

Dit zouden alle vrouwen moeten weten is geschreven door Marleen Janssen.
Een aantal van de interviews met vrouwen is geschreven door Machteld Bijl,
Daan Borrel, Anouc den Dikken, Renske Mennen, Niki Rap, Leonora Reijn
en Hanny Roskamp.

ISBN 978-90-225-7304-4

ISBN 978-94-023-0314-8 (e-boek)

NUR 400

Omslagontwerp: Studio Vruchtvlees

Vormgeving binnenwerk: Steven Boland

© 2015 Marleen Janssen en Meulenhoff Boekeryj bv, Amsterdam

Niets uit deze uitgave mag openbaar worden gemaakt door middel van
druk, fotokopie, internet of op welke andere wijze ook, zonder voorafgaande
schriftelijke toestemming van de uitgever.

Inhoud

Voorwoord	9
1 O, ik ben zó verliefd (of... ben je belust?)	23
Vrouwen over... verliefdheid	24
De sifou over romantiek	40
2 De zeven sluiers van de liefde	43
Vrouwen over... het eerste vriendje/vriendinnetje	51
Vrouwen over... seks op een eerste date	55
De sifou over het waarom van de sluiers en de Ware	58
De sifou over waarom de taoïsten zulke goede relatiedokters zijn	64
3 De seven-year itch & de wetten van relatie	69
Vrouwen over... de seven/four-year itch	78
Vrouwen over... relaties waaraan geen lang leven is beschoren	86
Vrouwen over... liefde tot de dood ons scheidt	88
De sifou over het verschil tussen lust en liefde	89

4	O help, de seks is verdwenen	93
	Vrouwen over... de norm van twee tot drie keer per week seks	95
	Vrouwen over... een relatie heeft liefde én lust nodig	102
	De sifou over waarom relaties in zwaar weer raken 1	103
	De sifou over waarom relaties in zwaar weer raken 2	107
	Vrouwen over... .. anale seks	118
	De sifou over het verschil tussen intimiteit en seksualiteit	128
5	Is vreemdgaan goed of fout?	133
	Vrouwen over... vreemdgaan	133
	Vrouwen over... waarom mensen vreemdgaan	139
	Vrouwen over... waarom ze denken dat mannen vaker vreemdgaan dan vrouwen	140
	Vrouwen over... als je het thuis niet meer krijgt, is vreemdgaan geoorloofd	141
	De sifou over mannen die porno kijken (en wat je daarmee moet)	149
	Vrouwen over... een porno kijkende partner	151
	Vrouwen over... zelf porno kijken	152
	Vrouwen over... wat ze hun kinderen vertellen over porno	153
	Vrouwen over... het verschijnsel Second Love	157
6	Scheiden of blijven?	161
	Vrouwen over... hun scheiding	162
	Vrouwen over... hun beslissing bij hun partner te blijven	162
	Vrouwen over... waarom mensen bij elkaar blijven	171
	Vrouwen over... redenen om uit elkaar te gaan	174

7	Het grootste seksmisverstand	181
	Vrouwen over... waarom seks samen hoort	187
	De sifou over de kracht van verleiding	196
	Even terugzoeken	
	De zeven sluiers	201
	De fases in relaties	201
	Lezen & kijken	
	Boeken en films die ter sprake kwamen	203
	Bio	206
	Vind geluk voor twee: word baas over je eigen liefdesgeluk	207

Voorwoord

Hoe het begon

Ik zat met een vriendin op een terras en we keken naar de stromen mensen die voorbijstiefelden. Na een minuut of vijf werden we afgeleid door het stel dat naast ons zat. Mijn vriendin en ik hadden het gelijktijdig in de gaten: een *blind date*.

Een man en een vrouw, dertigers, die hun best deden relaxt te lijken, maar er te veel hun best voor deden. Hij had een wippende knie die maar niet wilde kalmeren, zij bleef haar haar rond haar vinger winden, zo strak dat ik dacht: pas op, zo trek je die hele pluk uit je hoofd.

‘Van welke muziek hou jij?’ vroeg de man.

Oe, wat een saaie vraag, dacht ik.

Het bleef stil. Ik zag de vrouw nadenken, wat moest ze zeggen?

‘Dat weet ik eigenlijk niet zo,’ zei ze, ‘ik luister naar de radio in de auto, maar ik ga nooit naar een concert, ik ben eigenlijk helemaal niet goed op de hoogte.’

Nu viel de man stil.

‘En jij dan?’ zei de vrouw.

Ik hield mijn hart vast. Het was te ongemakkelijk. Ze hadden hun koffie op, konden ze niet beter elkaar de hand schudden en gaan?

Ik zag dat mijn vriendin ernstig voor zich uit keek, maar haar oren ook gespitst had.

Aan het tafeltje naast ons leek het alsof de kraan eindelijk werd opengedraaid: de man begon te vertellen over zijn muziekmaak. Hij hield van *Americana*, daar werd hij nou echt blij van. Zijn knie kwam tot rust, de stress leek uit zijn lijf te zakken. Hij vertelde vol vuur over Amerikaanse zangers met schorre whiskystemmen die zongen in morsige kroegen. Hoe mooi dat was en hoe graag hij zo zou kunnen zingen. De vrouw ontdooide. Ineens liep het gesprek. Het ging van zingen naar gitaarspelen, naar Amerikaanse schrijvers (haar hobby) en naar wat je lekker kon eten in Amerika.

Ik leunde achterover, ik had mee zitten stressen.

‘Wat denk jij?’ zei mijn vriendin vanachter haar hand.

‘Eerst dacht ik van niet, maar het kan nu alle kanten op,’ antwoordde ik.

Mijn vriendin grinnikte. Zij had goede hoop.

De burens spraken inmiddels over hoe leuk het moest zijn om met zo’n grote slee van de oostkust naar de westkust te rijden.

Ik zag ze samen al gaan, de armen ontspannen leunend uit het open autoraam.

Wat later aten mijn vriendin en ik in een hip Amsterdams restaurant speciaal bedoeld voor de ‘oudere mensch’. Nou ja, laten we zeggen: veertigplussers met een inkomen. Geen jonge twintiger met afgezakke broek of zwarte haarlok te bekennen. Wel grijze lokken, kale knarren, gevulde mannenbuiken

en ronde vrouwenboezems. Ik wentelde me met mijn zeven-enveertig jaar lekker in mijn eigen doelgroep. Bij het toetje schoven de dochter van mijn vriendin en een studiegenootje van haar aan. Knappe, lange meiden die zich flink hadden opgedoft voor een avondje stappen. Allebei vierentwintig. Ze namen een biertje en keken nuffig om zich heen.

‘Wat een ouwe lijken hier, zeg,’ zei de een.

‘Klopt,’ zei ik, ‘je moeder en ik voelen ons helemaal thuis.’

Mijn vriendin glimlachte vermoeid en zei tegen haar dochter: ‘Wen er maar vast aan, kind, het is je voorland.’

Ik vroeg de meiden hoe het stond met de liefde. Van de dochter van mijn vriendin wist ik dat ze net weer single was. Hoe zat het met haar vriendin?

‘Nou, ik moet er voorlopig even niets van hebben!’ zei ze met ferme stem.

Ik zei: ‘O, heb je net een vervelende verkering achter de rug?’

Dat kon je wel zeggen ja. Eerst was het uitgegaan met haar vriendje en daarna had ze drie stomme blind dates gehad.

Ik dacht aan het Americana-stelletje. Zouden die twee samen ergens zitten te eten en plannen maken voor hun eerste vakantie? Zouden de eerste verliefdheidsvonkjes al over en weer schieten? Ik hoopte het.

‘En als je nou een toverstokje zou hebben, wat zou je je dan wensen?’ vroeg ik de dochter van mijn vriendin.

‘Nou, dat toverstokje is wel nodig, want er zijn gewoon geen leuke mannen.’

‘Helemaal wáár,’ viel de ander haar bij.

Heel kort had ik oogcontact met mijn vriendin, ze glimlachte.

‘Maar als ik een wens kon doen...’ vervolgde nummer 1, ‘... dan weet ik het wél. Hij moet geïnteresseerd zijn in het

werk dat ik doe. Hij moet me échte vragen stellen, en ik moet met hem kunnen lachen.'

Nummer 2 zei: 'De meeste jongens zijn saai. Echt. Komen ze een beetje om je heen hangen, draaien ze een voorspelbaar verhaaltje af en denken ze dat je wilt zoenen. Belachelijk gewoon.'

Ik keek naar die superleuke meiden. Ik snapte niet dat er geen honderd jongens om hen heen dromden.

Nummer 2 – nu op dreef – vervolgde: 'Ze weten gewoon niet hoe ze het met je moeten aanleggen. Ik zie het bij een van mijn vrienden. Hij is echt leuk. Hij wil het liefst gezellig verkering met een leuk meisje. Maar hij gaat zich heel raar seksgericht opstellen en dan denken die meisjes natuurlijk: wegwezen.'

Nummer 1: 'Het moet niet gelijk over seks gaan.'

Nummer 2: 'Hoewel seks best leuk kan zijn.'

Nummer 1: 'Ja.'

'Ja,' verzuchtte ik. De meisjes dronken hun laatste slok bier op, hesen zich in hun minuscule leren jackjes en gingen op avontuur.

Mijn vriendin en ik keken elkaar aan.

'Er is geen spat veranderd, zie je dat?' zei ik.

'Wij waren net zo,' zei mijn vriendin.

We nipten aan onze glazen witte wijn.

'En dat blind daten, dat is over tweehonderd jaar nog net zo'n ramp,' zei ik.

'Beslist,' zei mijn vriendin.

Ik zei: 'Ik had graag toen ik vierentwintig was, mijn eigen boek gelezen. Dan had ik niet zo veel liefdesverdriet gehad.'

'Had je dan betere keuzes gemaakt?'

Ik: 'Nou, ik had de liefde beter begrepen. Ik had niet zo hoeven stressen op een eerste afspraakje. En ik had gesnapt waarom de eerste vier jaren van de relatie zo cruciaal zijn en je

dan beter niet vreemd kunt gaan. De taoïsten hebben goede ideeën en inzichten over de liefde.’

‘Gaat het in je boek ook over daten?’ vroeg mijn vriendin. ‘Dan kan ik dat misschien aan mijn dochter vertellen.’

‘Ja,’ zei ik. ‘Weet je wat de meest gemaakte datingfout is?’

‘Nou?’ zei ze.

‘Dat we de paringsdans pijlsnel uitvoeren. We duiken direct het bed in. Maar als je de ware wilt vinden, is het slim om juist te vertragen.’

Ik hoopte dat het Americana-stel héél lang zou schuifelen.

‘Ik heb het met mijn David indertijd één dag weten uit te stellen.’

Ik zei: ‘Ik weet het, je bent een heilige, een voorbeeld voor de mensheid.’

Ik schonk mijn vriendin een glas water in en verkruimelde een bierviltje tussen mijn vingers.

‘Eigenlijk,’ zei ik, ‘is het kennis en wijsheid over de liefde die alle vrouwen zouden moeten weten. Al die valkuilen waar je steeds maar in valt. Als je dit gelezen hebt, begrijp je de liefde beter.’

Mijn vriendin: ‘Dit zouden alle vrouwen moeten weten.’

Ik: ‘Precies.’

Een fijne liefde en samen gelukkig oud worden: dat staat boven aan ieders verlanglijstje. Of je nou homo of hetero bent, 24 of 79: we willen het állemaal. Een gouden relatie. En met ‘gouden’ bedoel ik: een fijne, warme relatie die jaren duurt. Iemand met wie je oud wordt op de schommelbank onder een gedeeld dekentje. Tegen wie je aan kruipt in bed. Iemand met wie je tot op hoge leeftijd lekker vrijt.

Waarom krijgen we dat niet voor elkaar? Want één op de drie relaties strandt, we hoppen van de een naar de ander en

monogamie lijkt uit de mode. De seks wordt minder. Van schrik wordt een van tweeën verliefd. Een derde in het spel is reden nummer één om te scheiden. Maar heeft het wel zin om de boel op te breken en met iemand anders opnieuw te beginnen? Stap je dan niet in dezelfde valkuil?

Natuurlijk.

De hele kermis begint weer van voren af aan: de spanning van de jacht. Het speuren naar die ene. De hevige emoties rond verliefdheid. Die wel, die niet.

En ten slotte zit je wéér aan de keukentafel met een gapende partner in een volwassen pyjama.

Hoe verliefdheid verloopt weten we. Wat daarna komt is onbekend. We gokken erop dat het een beetje lekker blijft lopen. Relatieles: het zou een vak moeten zijn dat al op de lagere school onderwezen zou moeten worden. Lessen waarin je leert:

hoe je het gezellig houdt in de relatie;

hoe je voorkomt dat je een economische eenheid wordt waar de intimiteit uit wegglekt;

hoe je niet te maken krijgt met overspel en verliefdheid buiten de deur;

hoe je een scheiding afwendt;

hoe je je niet schuldig voelt over een drooggelopen beddenleven.

We hebben geen idee.

Ik had zelf ook geen idee. Ja, met de een werkt het beter dan met de ander, hè, dacht ik altijd. Ik tobde gewoon nog wat door. Weer een scheiding, nog een liefdesverdriet, maar gelukkig: steeds weer een nieuwe verkering. Ik was lange tijd een naïeve kip: ik geloofde in sprookjes. Dat van de prins op het witte paard